

ΕΥΤΥΧΙΑ

ΦΥΛΛΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἑσωτερικοῦ δραχ. 5.— Ἑξωτερικοῦ φραγ. χρ. 8.—

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΑΜΗΝΟΣ

Ἑσωτερικοῦ δραχ. 2,50. Ἑξωτερικοῦ φραγ. χρ. 4.—

Ἡ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΙΝΕ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Εἰς οὐδένα ἀποστέλλεται τὸ φύλλον ἄνευ πληρωμῆς
τῆς συνδρομῆς

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠ. 10

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

72-Ὁδὸς Κολοκοτρώνη-72

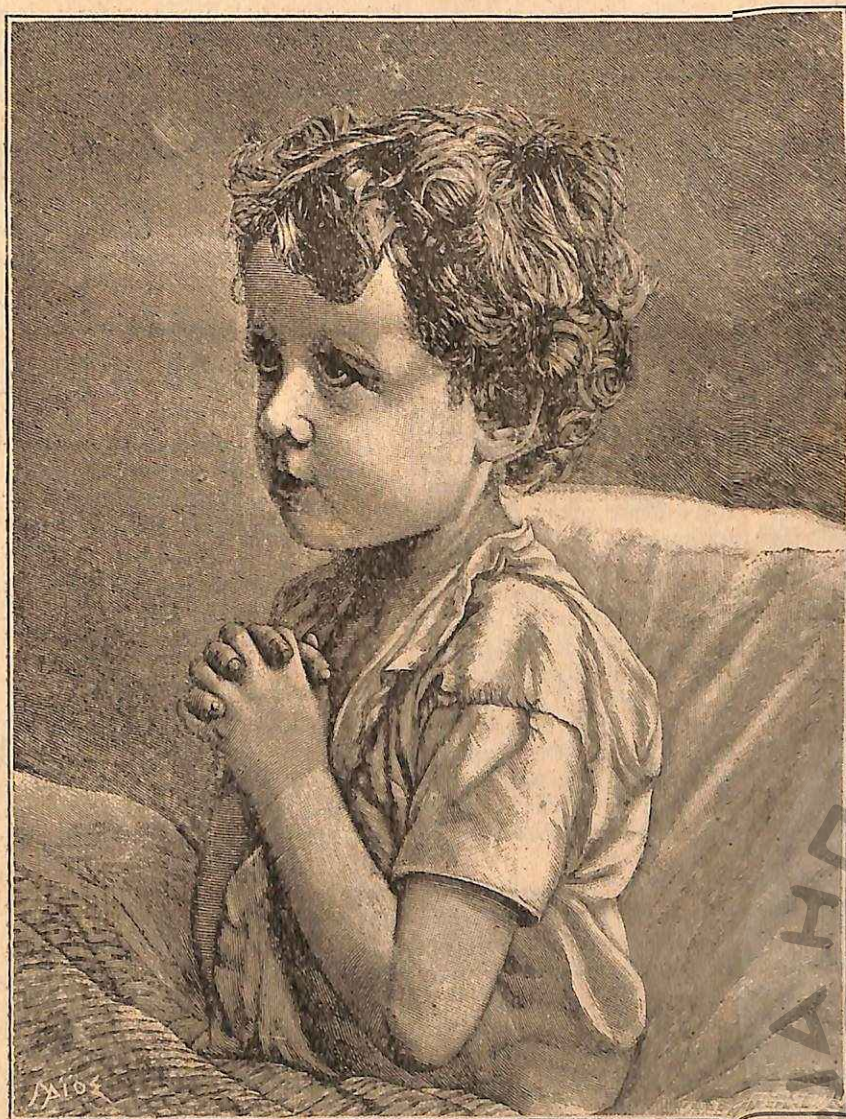
ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ

ΘΕΟΔ. Ν. ΧΡΥΣΟΛΟΥΡΗΣ & Σ^{ΙΑ}

Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ ἐπιταγαὶ

ἀπευθύνονται πρὸς τὰ γραφεῖα μας

ΠΑΙΔΙΟΝ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΕΝΟΝ

ΙΔΕ ΣΧΕΤΙΚΟΝ ΠΟΙΗΜΑ

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Κατ' ἔτος κανονικῶς τελεῖται παρ' ἡμῖν ἡ ἀνάμνησις τῶν Παθημάτων τοῦ Σωτήρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἡ δὲ ἡμέρα κατ' ἣν αὕτη τελεῖται εἶναι ἡ Παρασκευή.

Μεθ' οὐ πολλὰς ἡμέρας κατὰ τὴν γενικὴν συνήθειαν σὺν Θεῷ θὰ ἐορτάσωμεν καὶ πάλιν αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἀναμνησκόμενοι τὸν ἐπὶ Σταυροῦ θάνατον τοῦ Χριστοῦ. Συγκίνησις κατέλαβε τὴν ψυχὴν μου ἐνῶ ἡ χεὶρ μου ἐχάραττε τὸν ἐπὶ Σταυροῦ θάνατον!!!

Ἴσως παρ' ὅλας τὰς τελετὰς ὥσπερ κάμνωμεν κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἐπὶ τόσα ἔτη νὰ μὴ ἐσκέφθην ποτὲ σοβαρῶς καθόσον ἀφορᾷ τὸ γεγονός ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐτεράτισε τὸν βίον αὐτοῦ ὡς ὁ τελευταῖος κακοῦργος.

Μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν νομίζω καλὸν ὅτι πρέπει νὰ συγκροτόσωμεν μὲ προσοχὴν τὰς σκέψεις ἡμῶν καὶ νὰ μελετήσωμεν ὀλίγον αὐτὸ τὸ σπουδαῖον ζήτημα καὶ νὰ ἴδωμεν ἂν ἐξ αὐτοῦ τοῦ γεγονότος δυνατόμεθα νὰ ὠφεληθώμεν τι!

Χάριν τῆς ἱστορίας ἀναφέρω τὴν νομικὴν διάταξιν τοῦ τότε καιροῦ ἥτις ἐπὶ λέξει εἶχεν ὡς ἑξῆς: «Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κομιζόμενος ἐπὶ ξύλον».

Ἦτο νόμος κατὰ τὸν τότε καιρὸν ὅστις κατεδίκασε μὲ σταυρικὸν θάνατον πάντα κακοῦργον ἢ στασιαστὴν κατὰ τοῦ καθεστῶτος. Ἡ τοιαύτη τιμωρία ἦτο ἡ μάλιστα ἀπωσιζή δι' ἕνα ἄνθρωπον καὶ τοιαύτην ὑπέστη καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν.

Ἐξετάζοντες τὸν Χριστὸν ὡς ἄνθρωπον ἐνῶ μυστηριωδῶς εἶναι αὐτὸς ὁ Θεός, εὐρίσκομεν ὅτι οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἔπραξε. Ἀκριβῶς τὴν αὐτὴν ἐντύπωσιν εἶχε σχηματίσει καὶ ὁ Πιλάτος πρὸς τὸν ὁποῖον οἱ Γραμματεῖς, ἱερεῖς καὶ φαρισαῖοι εἶχον φέρει τὸν Χριστὸν Εὐαγγ. Ἰωάν. ιθ'. 38 «Ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω ἐν αὐτῷ».

Ἡ ὁμολογία αὐτὴ τοῦ Πιλάτου συμφωνεῖ πληρέστατα μὲ τὴν μαρτυρίαν τῆς

Γραφής ήτις λέγει: «διότι δὲν ἔκαμεν ἀνομίαν οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ». Ἡσαΐας νγ'. 9 Ἀλλὰ τότε διατί ὁ Χριστὸς νὰ υποβληθῇ εἰς τοιαύτην ποιήν, νὰ ἐγκαταλειφθῇ ὑφ' ὧν τῶν ἀνθρώπων, ὀνοιδιθῇ, νὰ ἀτιμωθῇ, ὅσον οὐδεὶς ἄλλος, νὰ βρασιθῇ καὶ τελευταῖον νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸν Γολγοθᾶν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ καὶ νὰ ἴδῃ ἐκεῖ ἐαυτὸν τελείως περιφρονημένον ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐγκαταλειμμένον καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ; Διότι τί ἄλλο συμβαίνει τὸ Θεέ μου, Θεέ μου διατί με ἐγκατέλιπες; Ματθ. ιζ'. 46.

Ἐπ' αὐτοῦ ἀκριβῶς τὸν σημείου ἐπιθυμῶ νὰ ἐγκύριωμεν ὀλίγον.

Οὐδεὶς βεβαίως θάρηθῃ ὅτι ὁ Χριστὸς ἀναλαβὼν τοιοῦτον ἔργον εἶχε πρὸ ὀφθαλμῶν του ἑνα σπουδαῖον σκοπὸν.

Ἐν Ἡσαΐα κερ. νγ'. 5 ἀναγινώσκωμεν:

«Ἡ τιμωρία ἣτις ἔφερε τὴν εἰρήνην ἡμῶν ἦτο ἐπ' αὐτὸν» Ἰδοὺ ὁ σκοπὸς διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Χριστὸς ἀνέλαβε τοιοῦτον ἔργον.

Δυστυχῶς πάντες ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι ἀπεμακρύνθημεν τοσοῦτον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ὥστε κατὰ τὸν δίκαιον τοῦ Θεοῦ χαρακτηρὰ ἔπρεπε οἱ πάντες νὰ λάβωμεν τὸν μισθὸν μας ὅστις θὰ ἦτο αἰώνιος κόλασις, αἰώνιος κακοδαιμονία. Διότι ὁ Θεὸς διατηροῦται ἐν τῷ σπ. κεφαλαίῳ τῆς πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολῇ ὅτι ὁ μισθὸς τῆς ἀμαρτίας εἶναι θάνατος (Ρωμ. γ'. στγ. 23).

Ἡ ἀλαίτησις τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ ἦτο ὅλος ὁ ἄνθρωπος ἐμμένῃ ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιττώσει ἔστω καὶ εἰς τὸ παραμικρὸν ἐὰν ὑστέρη ἦτο ἐπικατάρατος «γέγραπτα γὰρ ἐπικατάρατος πᾶς ὁς οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου, τοῦ ποιῆσαι αὐτὰ» Γαλάτας γ'. 10.

Ἐν ταῖς Ἀγίαις Γραφαῖς ἀποκαλύπτεται ἡμῖν ὅτι εἴμεθα τελείως ἀπολωλότες καὶ πάντες ἄνευ τινὸς ἐξαίρεσως ἡμαρτήσαμεν. «Πάντες ἡμαρτον καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ» Ρωμ. γ'. 23.

Ἀλλὰ καὶ ἡ πείρα ἡμῶν μαρτυρεῖ τὸ αὐτό, διότι ἐὰν θελήσωμεν εὐλοκῶνς νὰ ὁμιλήσωμεν, θ' ἀνομιολογήσωμεν ὅτι πράγματι εἴμεθα ἁμαρτωλοί, διότι αἱ πράξεις ἡμῶν, αἱ σκέψεις καὶ αἱ ἀποφάσεις δὲν μαρτυροῦσι τί ἄλλο εἰμὶ ὅτι εἴμεθα μακρὰν τοῦ Θεοῦ.

Ἐξ ἄλλου δὲ τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ σπουδαιότερον ἢ φύσις ἡμῶν εἶναι ἁμαρτωλὴ καὶ εἴμεθα πεπραμένοι ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν (πεπωλημένοι εἰς τὴν ἁμαρτίαν) καὶ δὲν κατοικεῖ ἐν ἡμῖν (τοῦτέστι ἐν ταῖς σαρκὶν ἡμῶν ἀγαθὸν) (Ρωμ. ζ'. 14, 17—19. «Τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς, θάνατος». Διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς, ἔχθρα εἰς τὸν Θεόν. Τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ὑποτάσσεται οὐδὲ γὰρ δύναται.» Ρωμ. η'. 6 7.

Αὕτη λοιπὸν εἶναι ἡ φυσικὴ κατάστασις ἡμῶν, «φύσει τέκνα ὀργῆς» Ἐφεσίου β'. 3. νεκροὶ κατὰ τὰς ἀμαρτίας

καὶ τὰς παραβάσεις ἡμῶν» αὐτοὶ 1.

Ἐχόντες φύσιν ἁμαρτωλὴν καὶ εἰς ἔχθραν πρὸς τὸν Θεόν, φύσιν λέγω ἣτις δὲν δύναται νὰ ὑποτάσσεται εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ἀποκλείεται εἰς ἡμᾶς πᾶσα λογικὴ ἰδέα ὅτι δυνάμεθα νὰ πράξωμεν τι διὰ τὴν ἀποκτήσωμεν σωτηρίαν. Λογικῶς ἀδύνατον νὰ ἀναμένωμεν οἰανδήποτε ἐνέργειαν ἐκ μέρους νεκροῦ τινος, οὕτως ἀδύνατον εἶναι καὶ εἰς ἡμᾶς οἵτινες εἴμεθα νεκροὶ κατὰ τὰς ἀμαρτίας νὰ πράξωμεν τι πρὸς ἀπολαύτην σωτηρίας. «Δύναται ὁ αἰθίων νὰ ἀλλάξῃ τὸ δέγμα αὐτοῦ, ἢ ἡ πάροδος τὰ ποικίλματα αὐτῆς; τότε θὰ δυνηθῇ καὶ σὺ οἱ μαθόντες τὸ κακὸν νὰ κάμῃτε τὸ καλόν» Ἱερειῆς ιγ'. 23 Ὡστε ἐκ μέρους μας μόνον εἰς στεναγμὸς δύναται νὰ ἐξέρχεται: «Ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος τί με ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου!!!» Ρωμ. ζ'. 24 καὶ τί πρέπει νὰ κάμω διὰ νὰ σωθῶ Πράξ. ιστ'. 30.

Ἀγαπήτε ἀναγνώστα, ἐὰν πράγματι ἐπιθυμῆς νὰ μάθῃς τί πρέπει νὰ κάμῃς διὰ νὰ σωθῇς, μάθε ὅτι αἱ πληγαὶ τοῦ Χριστοῦ τοῦ ὁποῖου τὰ πάθη ἀναμνησκόμεν κατ' ἔτος ἠνοιχθήσαν δι' αὐτὸ τοῦτο διὰ νὰ μᾶς καθαρῶσιν διὰ τοῦ αἵματος ὅπου ἐξεγύθη ἐξ αὐτῶν ἀπὸ πάσης ἀνομίας. Ἰδοὺ μερικαὶ περιγραφὴ τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Διαθήκης πιστοποιοῦσαι τὴν ἀλήθειαν αὐτῆν.

«Αὐτὸς τῷ ὄντι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἐβάστασε, καὶ τὰς θλίψεις ἡμῶν ἐπεφορτίσθη». Ἀλλ' αὐτὸς ἐτραυματίσθη διὰ τὰς παραβάσεις ἡμῶν, ἐταλαιπωρήθη διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν. «Πάντες ἡμεῖς ἐπληρώθημεν ὡς πρόβατα καὶ ὁ Κύριος ἔθεσεν ἐπ' αὐτὸν τὴν ἀνομίαν πάντων ἡμῶν» Ἐφεσίου θς ἀγίων ἐπὶ σφαγῇ, καὶ ὡς πρόβατον ἐμπροσθεν τοῦ κείροντος αὐτὸ ἄφρων. Καὶ ὁ τάφος αὐτοῦ διωρίσθη μετὰ τῶν κακούργων. «Ὁ δίκαιος δοῦλος μου θέλει δικαιώσει πολλοὺς διὰ τῆς ἐπιγνώσεως αὐτοῦ διότι αὐτὸς θέλει βαστάσας ἀνομίας αὐτῶν. Ἡσαΐας 4.5.6.9. 11.

«Διότι με μίαν προσφορὰν ἐκτελειοῦσε διάπαντος τοῦς ἁγιαζομένους» Ἐβραίου ι'. 14. «Ἐπειδὴ ὁ Χριστὸς, ὅτι ἡμεθα ἐπὶ ἀσθενεῖς, ἀπέθανε κατὰ τὸ ὀριζόμενον καιρὸν ὑπὲρ τῶν ἀσεβῶν», «Ἀλλ' ὁ Θεὸς δεικνύει τὴν ἐαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς, διότι ἐνῶ ἡμεῖς ἡμεθα ἐπὶ ἁμαρτωλοί, ὁ Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡμῶν ν. Ρωμ. ε'. 6. 8.

Τὸ φορτίον αὐτὸ ἀνέλαβε ὁ Χριστὸς μετὰ μεγίστης χαρᾶς. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον εἶναι τι μυστήριον δυσκατάληπτον, καὶ ὅπως εἶναι γεγονός τελεσμένον καὶ ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἀγάπῃ του ἐξετέλεσε σωτηρίαν διὰ τὸν ἄνθρωπον. «Τόσον ἡγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον ὥστε τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέστειλεν ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπώληται ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον» Ἰωαν. γ'. 16.

Ἀγαπήτε ἀναγνώστα, ἐκεῖνὸ τὸ ὁποῖον ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ κάμωμεν, ὁ Θεὸς ἐν τῷ Χριστῷ ἔκαμεν δι' ἡμᾶς ἐνέργη-

σας ἐν τῷ Σταυρῷ σωτηρίαν τελείαν.

«Διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἦλθε νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ σώσῃ τὸ ἀπολωλός» Λουκ. ιθ'. 10 καὶ με τὸν σκοπὸν αὐτὸν κενώσας ἐαυτὸν ὁ Χριστὸς καὶ λαβὼν δούλου μορφὴν ἐγένετο ὁμοῖος με τοὺς ἀνθρώπους, καὶ εὐρεθεὶς κατὰ τὸ σχῆμα ὡς ἄνθρωπος ἐταπεινώσεν ἑαυτὸν, γενόμενος ὑπὸ ἡκούος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ.

Ἐφεσ. β'. 6-8. Ἀκριβῶς αὐτὸς ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Χριστὸς ἐφερέθη ἐπὶ σταυροῦ διὰ νὰ σώσῃ τὸ ἀπολωλός, ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, καὶ ἐὰν πιστεύωμεν εἰς τὴν διακήρυξίν του, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν μετ' εὐγνωμοσύνης: Διὰ τῶν πληγῶν σου Χριστέ μου, ἔχομεν τὴν εἰρήνην, διὰ τῶν ταλαιπωριῶν σου τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν. Τὸ αἷμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ μᾶς ἐκαθάρισε ἀπὸ πάσης ἀνομίας. «Εὐχαριστοῦντες τὸν Πατέρα, ὅστις ἔκαμεν ἡμᾶς ἄξιους τῆς μερίδος τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί» ὁστὶς ἡλευθέρωμεν ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους καὶ μετέφερεν ἡμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ ἀγαπητοῦ αὐτοῦ Υἱοῦ εἰς τὸν ὁποῖον ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν. Κολοσ. α'. 12-14.

Εἴθε ἀγαπήτε ἀναγνώστα νὰ κατανοήσῃς καλῶς τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐκτιμήσας δεόντως τὴν θυσίαν τοῦ σώματος αὐτοῦ νὰ θυρῇς εἰς τὰς ἀγκάλας Ἐκείνου ὅπου θὰ εἶσαι εὐτυχὴς καὶ ἀσφαλὴς καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

ΣΤΗΛΗ ΥΓΙΕΙΝΗ ΚΑΙ ΙΑΤΡΙΚΗ

Περὶ ἡμῶν Λαϊκῆς Διαλέξεως, δοθεῖ-
σης ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν «Φίλων
τοῦ Λόγου» ὑπὸ τῆς Προέ-
δρου Μ. Κ. Ιατροῦ.

«Πῶς νὰ μὴ ἀρρωσταίνουν τὰ μι-
κρά μας» (διὰ τὰς μετέρας).

(Συνέχεια)

Κίνδυνος τῆς τεχνητῆς γαλουχίας. Εἶναι δύο. Τὸ δύσπεστον τινὼν γαλάκτων ἀφ' ἑνός, ἢ ἐνδεχομένη παρουσία μικροβίων ἐξ ἄλλου. Ἡ ἰδίουσυγκρασία τῶν βρεφῶν πολλάκις κάμνει ὥστε γάλα θεωρούμενον δύσπεστον νὰ μὴ φέρῃ οὐδεμίαν διαταραχὴν εἰς τὴν πέψιν. Βρέφρη τινὰ χωνεύουν εὐκόλως τὸ αἶγιον γάλα, τὸ ὁποῖον κοινῶς θεωρεῖται βαρυστόμαχον. Ἡ τροφὴ τῆς αἰγῆς δὲν εἶναι ξένη πρὸς τοῦτο τὰ ὅσπρια δίδουν γάλα βαρύτερον τὰ νοπὲ χόρτα καὶ ὁ καρπὸς τῆς βρώμης τὸ κάμνουν ἐλαφρότερον.

Τὸ ἀγελαδινὸν ὁμοιάζει περισσότερο πρὸς τὸ γυναικεῖον παρὰ τὸ αἶγιον καὶ τὸ πρόβειον, ἀλλὰ καὶ εἰς τοῦτο συνήθως προστίθενται ὕδωρ καὶ σάκχαρον εἰς ἀναλογία τοιαύτας, ὥστε νὰ ὁμοιάξῃ περισσότερο πρὸς ἐκεῖνο. Ἡ ἀνάμειξις αὕτη ἐνίοτε εἶναι ἐπιβλαβὴς διότι α') γίνεται

ἄνευ μεθόδου καὶ ἀναλογίας β') διότι τὸ πρὸς ἀραίωσιν ὕδωρ καὶ τὸ σάκχαρον δὲν εἶναι καλῆς ποιότητος.

Τὸ γαλακτοσάκχαρον εἶναι προτιμότερον τῆς κοινῆς σακχαρώς συνιστάται δὲ καὶ τὸ σταφυλοσάκχαρον τοῦ πετιμεζίου.

Τὸ ὕδωρ πρέπει νὰ εἶναι ἀμέμπτου προελεύσεως, βρασμένον ἢ ἀποστειρωμένον. Πολλὰι μετέρας συνειθίζουσιν νὰ ἀραιώνουν τὸ γάλα με ἀφεψήματα χαμομηλίου, τιλλίου κτλ. προτιμότερον ὅμως εἶναι τὸ ὕδωρ καλῆς ποιότητος. Τινὲς ἐπίσημοι παιδίατροι διδάσκουν ὅτι εἶναι περιττὸν νὰ ἀραιώνεται τὸ γάλα, ἔστω καὶ κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας. Ἡ πείρα ἐκάστης μητρὸς, ἐὰν εἶναι προσεκτικὴ, δύναται νὰ τὴν ὁδηγήσῃ ἀσφαλότερον ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο:

Πίναν ἀραιώσεως γαλακτος ἀγελάδος.
1ην ἡμέραν, 1 γάλα, 4 ὕδωρ, με γαλακτοσάκχαρον 4 ο.ο, ἅπαξ ἢ δις.
2αν ἡμέραν, τὸ αὐτὸ κατὰ 3ωρον.
3—5 ἡμέρας 2 γαλ. 3 ὕδ. κατὰ 2ωρον

Μετὰ τὴν 1ην ἐβδομάδα τὸ αὐτὸ κατὰ 2 1) 2 ὥρας.

1ας μὴν, τὸ αὐτό, ἢ ἐξ ἡμίσεως, ἀναλόγως περιστάσεων.

2ον μὴν, γάλα καὶ ὕδωρ ἐν ἡμίσεως.

3ον μὴν γάλα 2 ὕδωρ 1.

4ος μὴν γάλα 3, ὕδωρ 1 κατὰ τρίωρον.

5ος » » 3, » 1 » »

6ος » » 3, » 1 » »

7ος καὶ ἐφεξῆς, γάλα ἁμυγῆς κατὰ 3ωρον.

Αἱ ἄνωθι ἀναλογίαι δὲν εἶναι ἀπόλυτοι· ποικίλουν μετὰ τὴν ἰδίουσυγκρασίαν τῶν βρεφῶν καὶ τὰς ἄλλας περιστάσεις.

Κατὰ τῆς μολύνσεως τοῦ γαλακτος ὑπὸ μικροβίων καὶ τῶν σπορίων αὐτῶν διαθέτομεν δύο μέσα τὸν βρασμὸν καὶ τὴν ἀποστείρωσιν. Ἀφ' ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἶχε σχεδὸν ἐκτοπίσει τὸν βρασμὸν ἢ ἀποστείρωσις, ἐκπνευρόμεθα πάλιν εἰς τὸν βρασμὸν οἱ τὰ υγιᾶ παιδιά ἢ ἐκτελούμεν μερικὴν ἀποστείρωσιν. Πράττομεν τοῦτο μετὰ τὴν διαφορὰν, ὅτι βράζομεν τὸ γάλα κλασματικῶς χωρίζεται ἀπ' ἀρχῆς εἰς διάφορα πηλὶνα ἀγγεῖα ἀποστειρωμένα, καὶ προφυλάττεται ἀπὸ τὸν ἀέρα μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς χρήσεως, ἐνῶ τὸ πρὸς ἀποστείρωσιν γάλα ἐκτίθεται εἰς θερμότητα 80ο βαθμῶν, τόσον ὅσον ἀρκεῖ νὰ νικηθῇ μόνον τὰ μικροβία.

Τὸ γάλα πρὸς χρῆσιν τῆς ἡμέρας χωρίζεται εἰς δύο, ἐντὸς φιαλῶν, αἵτινες τίθενται εἰς πλατὺ καὶ βαθὺ δοχεῖον ὕδατος, τὸ ὁποῖον βαθυμῶν θερμαίνεται, ἑωσὸν δράσῃ τὸ ὕδωρ. Ἐξάγονται τότε καὶ παμπατίζονται αἱ φιάλαι με πώματα ἀποστειρωμένα εἰς βραστὸν ὕδωρ, ἐκτίθενται εἰς ρεῦμα ψυχροῦ ἀέρος πρῶτον καὶ ἔπειτα ἐμβαπτίζονται εἰς ψυχρὸν ὕδωρ, ἵνα διατηρηθῶν δροσεραὶ μέχρι τῆς ὥρας τῆς χρήσεως.

Τὸ γάλα οὕτω πῶς ἀποστειρούμενον δὲν γίνεται πυκνὸν καὶ δυσχώνευτον, ὅπως γίνετο ὅταν ἐπὶ 20—40 λ. τῆς ὥρας ἐκτίθενται αἱ φιάλαι εἰς ὑψηλὴν θερμότητα.

Ἄλλαι σκευασίαι

Καὶ ἄλλαι οὐσαὶ καὶ μίγματα ἀναπληροῦν τὴν συμπληροῦν τὸ γάλα εἰς τινὰς περιστάσεις. Θερμῶς συνιστάται τὸ φυτογάλα—εἶδος σουμάδας—ἐκ τοῦ χυμοῦ τῶν ἀμυγδαλῶν ἀναμειγμένου με ὕδωρ (2 τοῖς 100 καὶ με προθήκη τῶν σταφυλοσάκχαρον τοῦ πετιμεζίου. Ἡ σουμάδα ἀναμειγνύεται με διπλάσιαν ποσότητα βρασμένου γαλακτος, καὶ ἀντικαθιστᾷ τὸ μητρικὸν γάλα κάλλιον τοῦ ἀγελαδινῶ, ἀλλ' ἀπαιτοῦνται τέσσαρες ὥραι πρὸς χώνευσιν αὐτοῦ.

Τὸ ἑλβετικὸν γάλα πολὺτιμον διὰ ταξείδια, εἶναι χρήσιμον ἰδίως μετὰ τοὺς 6 πρώτους μῆνας. Ὁ στόμαχος τῶν βρεφῶν εἰς τὰ ὅρεια κλίματα φαίνεται ὅτι παρυσιάζει μεγαλειότεραν ἀντοχὴν εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ γαλακτος τούτου ἐκ τῶν γαλακτοῦχων ἀλεῦρων ἐν γένει, εἰς ἡλικίαν πολὺ μικροτέραν ἢ παρ' ἡμῖν.

ἔπεται τὸ τέλος

Εἰς τὸ ἐπόμενον πῶς ἀνταλαβανόμεθα τοῦ ἀποτελέσματος τῆς διαίτης τῶν βρεφῶν.

Ἡ ΑΓΕΙΡΣΙΣ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΩΝ

Τὸ κακὸν τῆς ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀφαιρέσεως τῆς ἰδίας αὐτῶν ζωῆς, διὰ τῆς αὐτοκτονίας, φαίνεται αἰετάνουσα κατὰ τρομέρον βαθμὸν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς. Ἡ ἑλβετικὴ δυστυχὴς κατέχει μίαν τὴν πρῶτον θέσιν ἐν τῇ κλίματι τῶν αὐτοκτονιῶν.

Ἀν παρέρχεται ἐβδόμη καθ' ὃν ὁ τύπος νὰ μὴ ἀναγγεῖται τοιαύτην τινα ἀφαίρεσιν τῆς ζωῆς.

Τὸ λυπηρὸν δὲ εἶναι ὅτι οὐδὲν μέσον ληφθὲν μέχρι τοῦδε ἐφάνη ἀποτελεσματικόν.

Μόνη ἡ θρησκεία δύναται νὰ κρατήσῃ τὴν ἀπελπιστικὴν χεῖρα ἣτις πηγαίνει νὰ θέσῃ τέρατα εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου. Ἀλλὰ μέχρι τοῦδε οὐτε αὕτη ἠδηγήθη ν' ἀνακατίσῃ τὸ κακὸν ἐλλείψει συστηματοῦς ἐργασίας, ἐλλείψει κηρύγματος τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ.

Ἀλλ' ἐξ ὧν τῶν ἐθνῶν ἔρχεται νὰ ἀμφισβητήσῃ τὰ πρωτεῖα ἡ Ρωσσία. Τὰ τελευταῖα ἐξ Ἀμερικῆς φύλλα ἀγγέλλουν τ' ἀνδραγαθήματα τῶν Ρώσων καὶ Ρωσίδων.

Εἰς τὴν Ρωσσίαν κατήντησε πλεον τοῦ συρμού τὸ ἔθιμον τοῦτο καὶ μάλιστα παρρηγεῖται μάλιστα ἀλληλοκτονίας. Οἱ Ρώσοι καὶ αἱ Ρωσίδες φαίνεται ὅτι ἐκουράσθησαν ἀπὸ τὴν ζωὴν.

Πρόσωπα τῶν καλλιτέρων τάξεων τῆς Πετρούπολεως κοιμῶνται ἐν κλινήρι, γαντιοφορημένοι κύριοι περιφρονούντες τὴν ζωὴν μεταβαίνουν εἰς Φιλανδίαν καὶ ὀπίπτονται με μίαν πέτραν εἰς τὸν λαμὸν εἰς τὰ ὁρμητικὰ βεῖματα τῆς Ἰμάρας. Τώρα ἐσχάτως περιέρχονται καὶ μυστηριώδεις λέσσαι ἐξεκλαφθῆσαν εἰς τὴν Πετρούπολιν.

Ἡ πεοιρογότερα εἶναι ἡ καλουμένη λέσχη τῆς Τίγρεως καὶ τοῦ Κυνήγου.

Σκοπὸς καὶ ἔργον τῶν μελῶν τῆς εἶναι ἡ ἀλληλοκτονία.

Πρὸς πραγματοποιήσιν τῶν σκοπῶν τῶν μ' ταχειρίζονται πολλὰ μέσα.

Ἐπὶ παραδείγματι διὰ κλήρου ἀποφασίζεται μετὰ δύο ἐκ τῶν μελῶν τῆς λέσχης ποῖον θὰ παίξῃ τὸ μέρος τῆς τίγρεως καὶ ποῖον τὸ τοῦ κυνήγου. Εἰς τὸν τοῦ κυνήγου τῆς τίγρεως κρεμάται ὀροῦν κουνδοῦνι ὁ δὲ κυνήγος ὀπλίζεται διὰ βεβόλβου. Ἀμφοτέροι εἰσέρχονται ἐντὸς σκοτεινῶν δωμάτων καὶ ἀρχίζουσι τὸ κυνήγι. Οἱ θεαταὶ καταλαμβάνουν ἀσφαλεστέρας γωνίας. Ὁ κυνήγος τοῦ ποῖου τὰ μάτια εἶναι δεμένα διὰ μανδουλίον, ὀδηγούμενος ἀπὸ τοὺς κωδωνισμοὺς τῆς τίγρεως ἐπιδίδεται εἰς τὴν καταδίωξιν τῆς πυροβολῶν ἐναντίον. Ἐὰν ἐξαντλήσῃ ὀφθαλμοὺς τοῦ περιβόλου τοῦ ἀνεῖ ἀποτελέσματος οἱ ὁδοὶ ἀντιστρέφονται. Ὁ κυνήγος γίνεται τίγρις καὶ ἡ τίγρις κυνήγος καὶ ἐπαναλαμβάνεται τὸ πρωτότυπον κυνήγι μέχρις αἱματοκυλίσματος.

Εἰς ἄλλας λέσχας πάλιν διεξάγονται γεναῖαι οἰνοποσίαι καὶ μορφινοποσίαι. Μεταξὺ εἰκοσι φιαλῶν σαμπάνιας ἀναμειγνύεται καὶ μία καθ' ὅλα ὁμοῖομορφος τῶν ἄλλων πλήρης μορφίνης.

Ἀρχίζει ἡ οἰνοποσία με γέλοιο καὶ χαράς, ἕκαστον μέλος ὑποχρεοῦται νὰ ἐξαντλήσῃ τὸ περιεχόμενον μιᾶς φιάλης.

Μετ' ὀλίγον ἐν μέσῳ τῶν γενικών χειροροσημάτων πᾶσι νεκρὸς ὁ πῶν τὴν φιάλην τῆς μορφίνης, ἐνῶ οἱ ἄλλοι διαιτυμῶνες εὐχονται πρὸς ἀλλήλους τὴν ἰδίαν τύχην εἰς τὴν προσεχῇ συνάντησίν των.

Καὶ οὕτω ἡ ἀριστοκρατία τῆς Ρωσσίας πεοιροῦνται τὸν κόσμον.

Ἐκ φύσεως ὁ ἄνθρωπος ἐπιθυμεῖ 2 πράγματα 1) εὐτυχίαν καὶ β') ἀειζωίαν διὰ τὰ ὁποῖα ἐπλάσθη. Ἀλλ' ἡ παραποῇ πρὸς τὸν Πλάστην τοῦ ἀπεμαρτυρῶν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ οὕτω ἔχασεν ὁ ἄνθρωπος τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀνομίας μετὰ τοῦ Θεοῦ εἰρήνην, χαρὰν, εὐτυχίαν κ.τ.λ.

Καὶ τώρα ὁ ἄνθρωπος φαίνεται νὰ εὖρη τὴν εὐτυχίαν του εἰς τὸν πλοῦτον εἰς τὴν ἡδονήν, εἰς τὴν δόξαν εἰς τὰς ἀπολαύσεις, εἰς πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ εἰς τὸ ὁποῖον νομίζει ὅτι θὰ εὖρη εὐτυχίαν.

Ἀλλ' οἰκτρῶς ἀπατάται διότι καίτοι ὅλα ὑπερμετρώς ἀπολαμβάνει οὐδέποτε καθίσταται εὐτυχής· καὶ μὴ εὐδρίσκειν ἄλλο ἐκ τοῦ ὁποῖου νὰ προσδοκᾷ εὐτυχίαν θετὰ τέρατα εἰς τὴν ζωὴν του νομίζον ὅτι τελειώνει ἡ κόλασις τῆς ζωῆς.

(Ἐκ τοῦ γραφείου)

GRAMMATION ΕΝΟΞ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΥ ΔΙΡΩΝ

(Κατ' επιτομήν εκ του Ἀγγλικού)

(Συνέχεια)

«Ὅλα συνέδρασαν κατὰ τύχην. Εἶναι μικρά ἱστορία, δλόκληρος ῥομάντζα. Θὰ σοὺ τὰ εἶπω ὅλα, ἀλλ' ὄχι τώρα.»

«Πότε;»

«Εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός.»

«Ὡς τὸ τέλος τοῦ μηνός θέλωμεν περισσότερας ἀπὸ 15 ἡμέρας ἀκόμη, καὶ ἡ περιέργειά μου δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἀνθῇ εἰς τόσην μακρὰν ἀναβολήν. Κάμε το μετὰ μίαν ἐβδομάδα.»

«Δὲν ἔμπορῶ. Θὰ μάθης ὅταν πρέπη τὸ διατί. Ἀλλὰ πῶς πηγαίνει τὸ ἐμπόριον;»

«Ἄμα ἤκουσε τὴν λέξιν «ἐμπόριον» ἡ χαρὰ του διελύθη ὡς καπνὸς καὶ εἶπε στενάχνων:

«Ἦσουν ἀληθῆς προφήτης, φίλε μου. Ἀληθῆς προφήτης. Εἶθε νὰ μὴ ἤρχομην ἐδῶ. Ἀς μὴ ὀμιλῶμεν ὅμως περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος, διότι δὲν ἔμπορῶ.»

«Ἀλλὰ πρέπει νὰ μάθω. Ἐνδιαφέρομαι. Νὰ ἔλθης εἰς τὸ σπίτι μου ἀπόψε καὶ νὰ μοῦ διηγήθῃς ὅλα.»

«Νὰ ἔλθω; Ἀλήθεια;»

Καὶ ταῦτα λέγων ἐδάκρυσε.

«Ναὶ νὰ ἔλθης. Θέλω νὰ μάθω δλόκληρον τὴν ἱστορίαν σου με' ὅλας τὰς λεπτομερείας.»

«Σ' εὐχαριστῶ. Ἐπὶ τέλους εὗρον ἕνα ἄνθρωπον νὰ δείξῃ ὀλίγον ἐνδιαφέρον δι' ἐμὲ καὶ διὰ τὰς ἐργασίας μου καὶ νὰ μὲ παρηγορήσῃ διὰ τῆς φιλικῆς αὐτοῦ φωνῆς. Θεέ μου, τί υπέφερα.

Μοῦ ἔρχεται νὰ γονατίσω ἐμπρός σου.....»

Ἐθλίφεν ἰσχυρῶς τὴν χεῖράν μου, ὠρθώθη, ἐγένετο εὐθυμὸς καὶ ἡτοιμάσθη διὰ τὸ δεῖπνον, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν ἐγεύθημεν, διότι ἡ συνήθης φιλονεικία περὶ πρωτοκαθεδρίας ἡγήρεθῃ, κατὰ τὸ ἀγγλικὸν ἔθιμον, καὶ ἐπειδὴ τὸ ζήτημα δὲν ἐλύθη, δὲν ἐφαίγομεν.

Οἱ Ἀγγλοὶ πάντοτε τρώγουσι πρὶν πορευθῶσιν εἰς γεῦμα, διότι γνωρίζουν τὰς υπάρχουσας πιθανότητας νὰ μείνωσι νήστες, ἀλλ' οἱ ξένοι δὲν γνωρίζουν τὸν κίνδυνον καὶ πορεύονται ἀμέριμνοι εἰς τὴν παγίδα.

Οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν εἶχε δυσανεστῆθῃ ἐν τούτοις κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην, διότι πάντες ἐγνωρίζομεν τὸ ἔθιμον καὶ εἰχομεν φάγει προτύτερα.

Μετὰ μακρὰν δὲ διασκέδασις ἐπορεύθημεν τέλος καὶ πάλιν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ φαγητοῦ νὰ λάβωμεν κατ' τι. Ἄμα ὁ μὲς εἰσῆλθομεν εἰς αὐτὴν ἤρχισαν αἱ φιλονεικίαι. Ὁ δούξ Σῶρδριτς ἤθελε νὰ λάβῃ τὴν πρωτοκαθεδρίαν, προβάλλων ὅτι ἦτο ἀνώτερος πρέσβευς, ἀντιπροσωπεύοντος ἀπλοῦν ἔθνους καὶ ὄχι βασιλέα. Ἀλλ' ἐγὼ ἀντέστην καὶ δὲν ἤθελον νὰ παραχωρήσω εἰς ἄλλον τὰ δικαιώματά μου.

Τοῦ εἶπον ὅτι τὸ ὄνομά μου ἐτίθετο ἄ-

νωθεν τῶν ὀνομάτων τῶν δουκῶν εἰς τὰς στήλας τῶν εἰδήσεων τῶν ἐφημερίδων καὶ κατὰ συνέπειαν ἀπήτησα τὴν πρωτοκαθεδρίαν.

Ὡς δύναται τις νὰ εἰκάσῃ τὸ ζήτημα δὲν ἦτο δυνατόν νὰ λυθῇ καὶ δὲν ἐλύθη, διότι εἰς τὰς περὶ εὐγενείας καὶ ἀρχαιότητος τοῦ ὀνόματος ἀπαιτήσεις τοῦ ἀντάστα ὅτι ἂν αὐτὸς κατάγεται ἀπὸ τὸν Γουλιέλμον τὸν Κατακτητὴν, ἐγὼ κατάγωμαι κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ, καὶ ὡς ἀπόδειξιν ἔφερα τὸ ἐπιθετὸν μου, καὶ συνεπῶς ἀνῆλθον εἰς πολὺ εὐγενεστέρην καὶ ἀρχαιότεραν οἰκογένειαν. Οὕτω πάντες ἐπεστρέψαμεν καὶ πάλιν κατὰ στίχον εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ὑποδοχῆς καὶ ἐπήραμεν εἰς τὸ πόδι ὀλίγας σαρόελας τοῦ κουτιοῦ καὶ μίαν ἢ δύο φράουλας καὶ οὕτως ἐτελείωσε τὸ δεῖπνον. Ἐννοεῖται ὅτι καὶ ἐδῶ ὑπάρχει ἡ ἀρχὴ τῆς πρωτοκαθεδρίας, ἀλλὰ τὸ ζήτημα λύεται εὐκολώτερον διότι οἱ δύο ἀντίπαλοι παῖζον κορὼνα ἢ γράμματα με' ἕνα σελίνι καὶ ὁ μὲν κερδίζων τρώγει τὴν φράουλαν, ὁ δὲ χάνων βάζει εἰς τὴν τσέπην τὸ σελίνιον. Τούτω ἐπράξαν καὶ οἱ λοιποὶ καὶ μετὰ ταῦτα παρτέθησαν ἀναψυκτικὰ ἐπὶ τραπέζων καὶ τέλος ἐπαίξαμεν κρίμπεϊτς πρὸς 6 δεκάρας τὴν παρτίδα. Οἱ Ἀγγλοὶ ποτὲ δὲν παίζουν χωρὶς συμφέρον. Ἄν δὲν πρόκειται κατ' τι νὰ κερδίσουν ἢ νὰ χάσουν ποτὲ δὲν παίζουν.

Ἐδιασκέδασαμεν θαυμάσια πάντες ἀλλ' ἰδίως ἐγὼ καὶ ἡ δεσποινὶς Λάγκαμ, τὴν ὁποίαν εἶχα πάντοτε σύντροφον εἰς κάθε εἶδους παιγνίδιον.

Ἡ εὐχαρὶς φυσιογνωμία μου, ὁ εὐθυμὸς χαρακτήρ μου, ἡ καλὴ μου φήμη ὡς «τερατώδους τραπέζογραμματισκομιστῆς» πάντα ταῦτα ἡγάσσον τὴν Δα Λάγκαμ νὰ μοὶ ἐκφράσῃ πόσον θὰ ἦτο εὐτυχὴς ἐάν τυχὼν συνεδέετο μετ' ἐμοῦ.

Εἰγὼ καὶ μόνον ἐγὼ γνωρίζων τὴν πραγματικὴν μου θέσιν καὶ μὴ θέλων νὰ ἀδικήσω νεάνιδα ὡς τὴν Δα Λάγκαμ. Ἐσπευσα μὲ πᾶσαν ἐιλικρίνειαν νὰ ἐκφράσω πρὸς αὐτήν, ὅτι δὲν εἶχα οὔτε λεπτὸν, ἐκτός ἐνός τραπέζογραμματιστοῦ ἐνός ἐκατομμυρίου λίρῶν, περὶ τοῦ ὁποῖου τόσος ἐγένετο λόγος καὶ τὸ ὁποῖον δὲν ἀνῆκει εἰς ἐμὲ.

Οἱ λόγοι οὗτοι ἐκέντησαν τὴν περιέργειαν αὐτῆς, καὶ τότε ἤρχισα νὰ ὀμιλῶ χαμηλοφώνως καὶ νὰ τὴ διηγούμαι ὀλόκληρον τὴν ἱστορίαν μου ἀπὸ τὴν ἀρχήν, καὶ ἡ διήγησίς μου τὴν ἔκαμε νὰ ξεκαρδισθῇ στὰ γέλια.

Τί τὴν ἔκαμε νὰ γελά τόνον δὲν ἔμπορῶσα νὰ ἐνοήσω, ἀλλ' ὅμως ἐγάλα εἰς κάθε νέαν λεπτομέρειαν καὶ ἐγὼ ἡναγκαζόμεν νὰ κόπτω τὴν διήγησίν μου ἐπὶ ἐν τοῦλάχιστον λεπτὸν, διὰ νὰ τῆς δώσω καιρὸν νὰ συνέλθῃ. Πά, πά ἐγάλασε τόσο ποῦ ἐπιάσθη ἡ ἀναπνοή της. Ποτὲ στὴν ζωὴν μου δὲν εἶχα ἰδεῖ τέτοιο πρᾶγμα. Θέλω νὰ εἰπῶ ὅτι ποτὲ πρὶν δὲν εἶδα μία θλιβεράν ἱστορίαν, ἱστορίαν τῶν παθημάτων, τῶν φροντίδων καὶ τῶν φθόνων ἀνθρώπου νὰ φέρῃ τοιοῦτον ἀποτέλεσμα.

Ὅταν ἀνεκάλυψα καὶ τοῦτο ὅτι ἔμπο-

ροῦσε νὰ εἶνε εὐθυμὸς καὶ χαρωπὴ καὶ ὅταν κανεὶς λόγος δὲν ὑπῆρχε χαρᾶς καὶ εὐθυμίας, τὴν ἡγάπησα περισσότερον, διότι πολὺ πιθανόν, ὅπως ἐπῆραν τὰ πράγματα, νὰ ἐλάμβανον ἀνάγκην πολὺ ταχέως μίαν τοιαύτην συζύγου. Καὶ εἶπον ὅτι ἴσως θὰ ἡναγκαζέτο νὰ περιμεῖνῃ ἕνα δύο ἔτη ἕως νὰ αὐξήσῃ ὁ μισθός μου καὶ ἐκείνη μοῦ ἀπεκρίθη ὅτι δὲν τὴν ἐμελλε τοῦτο, ἀλλ' ὅτι ἔπρεπε νὰ εἶμαι προσεκτικὸς καὶ νὰ μὴ ἐξοδεύω πολλὰ οὕτως ὥστε νὰ μὴ ἐπιβαρύνωσι τὰ χρέη τὸν μισθόν μου τοῦ τρίτου ἔτους.

(ἀκολουθεῖ)

ΠΛΟΥΣΙΟΣ ἢ ΠΤΩΧΟΣ

Κυρίως τις εὐσεβὴς ἐπισκέφθη φίλον του, ἕνα τῶν πλουσιωτάτων κτηματιῶν τῆς Ἀμερικανικῆς Πολιτείας. Ἀφοῦ ἐφάργων ὁ κτηματίας ἐπῆρε τὸν φίλον του εἰς τὸ δωμάτιον τῆς οἰκίας, διὰ νὰ τοῦ δείξῃ πόσον μεγάλη ἦτο ἡ περιοχὴ του, πρᾶγματι δὲ ὅσον ἐφάνηκεν τὸ βλέμμα δὲν ἐβλεπέ τις ἄλλο εἰ μὴ ὀπωροκήπους καὶ λαχανοκήπους, δένδρα φορτωμένα με' καρπὸν, καὶ ἀπεράντους πεδιάδας χρυσίζουσας ἀπὸ τὰ γεννητά.

«Ὅλα αὐτὰ καὶ ἄλλα τόσα!» εἶπεν ὁ ἰδιοκτητὴς «εἶναι ἰδικά μου, καὶ ὅλα καλλιεργημένα ὅπως αὐτὰ. Καὶ ἕως πόσον νὰ ἀξίῃς ὅλη ἡ περιουσία σου;» ἠρώτησεν ὁ φίλος.

«Δύο ἑκατομμύρια δολάρια (δέκα ἑκατομ. φράγκων) καὶ ἐξυρεῖς ὅτι, ὅταν ἐβγῇ ἀπὸ τοῦ πατέρα μου τὸ σπίτι, δὲν εἶχα μισθὸν δολλάρι!» εἶπεν ὁ κτηματίας με' βλέμμα ὑπερηφάνειας, τὸ ὁποῖον περιέλαβεν ὅλην τὴν μεγάλην καὶ εὐφρονον περιοχὴν του.

«Πράγματι λαμπρὰν περιουσίαν ἔχεις φίλε μου,» εἶπεν ὁ εὐσεβὴς φίλος του. «Μοῦ λέγεις κύτταξε πρὸς βορρᾶν καὶ πρὸς νότον, πρὸς ἀνατολὴν καὶ πρὸς δυσμὰς: ὅλα ὅσα βλέπεις, καὶ ἄλλα ἴσα ἀκόμη εἶναι ἰδικά μου. Καὶ ἐγὼ τώρα θὰ σοὺ εἰπω. Κύτταξε ἐκεῖ ἐπάνω δεικνύων τὸν οὐρανὸν καὶ εἰπέ μου, ποῖα εἶναι ἡ περιουσία σου ἐκεῖ;»

Ὁ πλούσιος κτηματίας ἔμεινεν ἐκπληκτος πρὸς στιγμὴν ἔπειτα, με' κατῆφειαν καὶ δακρυσιμένους ὀφθαλμούς εἶπε. «Α! φίλε μου! Φοβοῦμαι ὅτι εἶμαι πτωχὸς εἰς τὰ οὐράνια κτήματα.»

Εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγέλιον ἔχομεν τὴν ἱστορίαν ἐνὸς πλουσίου, ὅστις ἐθησαύριζε θησαυρὸν εἰς ἑαυτὸν καὶ δὲν ἦτο πλούσιος κατὰ Θεόν.

Τί ὠφελεῖ ἐάν εἶναι γεμάται αἱ ἀποθήκαι μας ἀπὸ χρήματα, ἐάν ὁ θάνατος ἔλθῃ καὶ εὐρὴ τὴν ψυχὴν μας ἀπροετοίμαστον διὰ νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ;

Εἰς τὴν ὥραν ἐκείνην πλούσιος θὰ εὐρεθῇ ὁ θησαυρίσας εἰς ἑαυτὸν θησαυρὸν οὐράνιον, πτωχὸς δὲ ἐκεῖνος, ὅστις ὅλον του τὸν πλοῦτον θὰ ἀφῇ εἰς τὴν γῆν.

Ἀναγνώστα, ποῦ θὰ εὐρίσκεσαι μετὰ 100 ἔτη; ἰδοὺ πρόβλημα τὸ ὁποῖον δυστυχὸς δὲν θέλουν οἱ ἄνθρωποι νὰ λύσουν.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΣΤΗΛΗ Ο ΜΙΚΡΟΣ ΕΜΠΟΡΟΣ

(Διήγημα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἀφοῦ ἐδείπνησε καλὰ, ἐξηπλώθη ἐπὶ τοῦ θρανίου διότι ἦτο κατὰκοπον καὶ ἐκοιμήθη μέχρι τῆς πρωῒας. Ἐγερθεὶς ὁ Ἰάκωβος ἠρώτησεν ἀμέσως τὴν δδὸν ὅπου κατῴκει ὁ φίλος τοῦ θεῖου του καὶ ἐκείνησε πρὸς ἀνευρεσίν του.

Με' βήμα ταχὺ καὶ ἐλαφρόν, διότι εἶχεν ἀναπαυθῇ, καὶ φαῖδρος ἐφθασεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φίλου τοῦ θεῖου του, ὅστις ἤθελε τὸν προστατεύσῃ διὰ νὰ ζήσῃ εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν πόλιν ὅπου οὐδὲνα ἄλλον ἐγνώριζεν. Ἐρωτᾷ τὸν θυρῶν δεικνύων τὴν ἐπιστολήν τοῦ θεῖου του... ἀλλ' ὁ θυρῶν τοῦ ἀπαντᾷ ὅτι ὁ ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον ζητεῖ ἀπέθανε πρὸ τριῶν ἐβδομάδων.

Ὁ Ἰάκωβος εἰς τὸ ἀκουσμά τοῦτο ἐταράχθη καὶ ἔμεινεν ἄφωνος. Μετ' ὀλίγον ἐξηλθεν ἐκ τῆς οἰκίας λυπημένος καὶ συλλογισόμενος τί θὰ κάμῃ ξένος καὶ ἄγνωστος εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν πόλιν.

Ἐδάδισε πολλὴν ὥραν σκεπτικὸς καὶ λυπημένος, ἀλλ' ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἤρχισε νὰ λαμβάνῃ θάρρος. «Εἰς τί θὰ μὲ ὤφελισεν νὰ λυποῦμαι, ἐσυλλογίσθη, δὲν εἶναι καλλίτερον τὰ σκεφθῶ πῶς νὰ ἐξέλθω ἀπὸ τὴν θέσιν αὐτήν; Ἐγὼ ἀκόμη δέκα πέντε φράγκα, ὥστε ἔχω καιρὸν νὰ σκεφθῶ τί νὰ κάμω. Πρῶτον δὲν πρέπει νὰ συλλογισθῶ νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὸν θεῖόν μου, διότι μοῦ εἶπε καθαρὰ νὰ μὴ περιμεῖνω πλέον καμμίαν βοήθειαν παρ' αὐτοῦ. Ἀλλ' ἀφοῦ ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι τοὺς δούλους βλέπω διαβαίνοντας κερδίζον τὸν ἄρτον των, ἂς προσπαθῶ νὰ κερδίσω καὶ ἐγὼ τὸν ἰδικόν μου, καὶ ἂς μὴ ἐλπίζω πλέον εἰς ἄλλον παρὰ εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς τὰς χεῖράς μου».

III

Ἀφοῦ ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν αὐτήν, ὁ Ἰάκωβος ἤρχισε νὰ περιπατῇ εἰς τὴν τύχην, διότι τοῦ ἦτο ἀδιάφορον εἰς ποῖαν συνοικίαν θὰ ὑπάγῃ, ἤρκει μόνον εἰς τὴν συνοικίαν αὐτὴν νὰ ὑπάρχωσι καπνοδόχοι. Μίαν ἀνησυχίαν εἶχε μόνον, ποῦ ἤθελε κοιμηθῇ τὴν νύκτα. Ἀπὸ τὰς διηγήσεις τοῦ θεῖου του ἐγνώριζε τοὺς Παρισίους, καὶ ἤξευρεν ὅτι οἱ πτωχοὶ κατοικοῦν εἰς τὰ ἄκρα τῆς πόλεως. «Ἀς ὑπάγω εἰς τὴν συνοικίαν τοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου ὅπου κατῴκει καὶ ὁ θεῖός μου, ἐκεῖ θὰ εὕρω εὐθυμὴν κατοικίαν.» Ἠρώτησε λοιπὸν διαβάτην τινὰ νὰ τοῦ εἰπῇ ποῦ εἶναι ἡ συνοικία τοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου καὶ διευθύνθη πρὸς αὐτήν.

Ἀλλ' ἐπειδὴ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτὴν ἐδῆλεπε μεγάλας οἰκίας καὶ πλούσια ἐμπορικὰ καταστήματα, εἰσῆλθεν εἰς στενὸν δρομίσκον. Ὁ Ἰάκωβος εἶχε μάθει εἰς τὸ δη-

μοτικὸν σχολεῖον τοῦ χωρίου του νὰ ἀναγινώσκῃ, νὰ γράφῃ καὶ νὰ ἀριθμῇ. Ἀνεγνώσε λοιπὸν μετ' ὀλίγον ἐπὶ τινος θύρας, Ἐνοικιάζεται δωμάτιον μετ' ἐπίπλων.

Εἰσῆλθε ἀμέσως εἰς τὴν αὐλήν, ὅπου εὗρε γρατῆαν γυναικᾶν ἀπλώνουσάν ὑποκάμισα καὶ μανδύλια εἰς τὰ σχοινία διὰ νὰ στεγνώσουν.

Ἐπλησίασεν αὐτὴν καὶ ἐκβαλὼν τὸν πλὸν τοῦ τὴν ἠρώτησεν εὐγενῶς πόσον ἐνοικίον ἐζήτει διὰ τὸ δωμάτιον.

— Πόσον ἐνοικίον; εἶπεν ἡ γρατῆα παρρηγοῦσα αὐτὸν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν, τί σὲ μέλει, μικρέ;

— Διότι ζητῶ δωμάτιον νὰ κατοικήσω, ἀπῆντησε τὸ παιδίον με' φωνὴν γλυκεῖαν.

— Σὺ! εἶπεν ἡ γρατῆα καὶ πῶς θὰ πληρώνης τὸ ἐνοικίον; ποῦ εἶναι οἱ γονεῖς σου;

— Οἱ συγγενεῖς μου εἶναι: εἰς τὴν Ὁβέρνην, ἀπεκρίθη ὁ Ἰάκωβος, καὶ με' ἐστεῖλαν εἰς Παρισίους διὰ νὰ ζήσω.

— Ναί, ναί, εἶπεν ἡ γρατῆα, νὰ ζήσης καθαρίζων τὰς καπνοδόχους. Δυστυχισμένον ἐπάγγελμα. Ἀς εἶναι, ἐγὼ δὲν ἐνοικιάζω τὸ δωμάτιόν μου ὀλιγώτερον ἀπὸ τρεῖς μῆνας καὶ τὸ ἐνοικίον ἐμπρός.

Καὶ ἡ γρατῆα ἐστράφη καὶ ἤρχισε πάλιν νὰ ἀπλώνῃ τὰ μανδύλια τῆς εἰς τὸ σχοινίον.

— Καὶ πόσον εἶναι τὸ ἐνοικίον, κυρία; ἠρώτησεν ὁ Ἰάκωβος.

— Τεσσαράκοντα φράγκα κατ' ἔτος.

— Ποιὸν πρέπει νὰ σὰς δώσω σήμερον δέκα φράγκα διὰ τὴν πρώτην τριμηνίαν, εἶπε τὸ παιδίον λυπημένον.

— Ἀκριβῶς δέκα φράγκα ἀπῆντησεν ἡ γρατῆα μειδιῶσα εἰρωνικῶς. Λοιπὸν βλέπεις, μικρὴ μου, ὅτι δὲν εἶναι διὰ σὲ τὸ δωμάτιόν μου.

Ὁ Ἰάκωβος ἐστάθη ὀλίγον, ἐσυλλογίσθη ὅτι εἰς τὸ διάστημα τῶν τριῶν μηνῶν θὰ εὕρισκεν ἐργασίαν διὰ νὰ ζῇ χωρὶς νὰ τὸν συλλαβῇ ἡ ἀστυνομία κοιμώμενον εἰς τοὺς δρόμους. Εἶχεν δέκα πέντε φράγκα ἀφοῦ λοιπὸν εἶδεν τὰ δέκα διὰ τὸ ἐνοικίον τοῦ ἀπέμεναν καὶ πέντε φράγκα ἀκόμη διὰ νὰ ἀγοράζῃ ἄρτον ἐπὶ δύο καὶ τρεῖς ἐβδομάδας, εἰς τὰς τρεῖς δὲ αὐτὰς ἐβδομάδας θὰ εὕρισκεν νὰ καθαρίσῃ καπνοδόχους ἀπεφάσισε νὰ ἐνοικιάσῃ τὸ δωμάτιον.

— Λάβετε τὴν καλωσύνην, κυρία, νὰ μοῦ δείξετε τὸ δωμάτιον, καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τὸ θυλάκιόν του δύο πάλληρα.

Ἡ γρατῆα εἶδε τὰ πάλληρα, ἐστάθη, παρητήρησε τὸ παιδίον, καὶ τότε εἶδεν ὅτι τὸ πρόσωπόν του ἦτο εὐμερῶν καὶ ἔκαμεν εἰς αὐτὴν καλὴν ἐντύπωσιν.

Τότε ἡ κυρία Μαгдаληνή, (οὕτω ὀνομάζετο ἡ γρατῆα) ὡδήγησε τὸν Ἰάκωβον εἰς μικρὸν δωμάτιον καθαρὸν, ἔχον ἐν ἑαυτῷ στρώμα ἐπὶ δύο σανίδων καὶ ἐν μάλλινον κάλυμμα, ἐν παλαιῶν σάβωθρον καὶ ἐν μικρὸν κάσπετρον.

Ὁ Ἰάκωβος εὗρε καλὸν τὸ δωμάτιον, ἔδωκε τὰ δέκα φράγκα καὶ συγχρόνως ἐ-

χαρίστησε τὴν κυρίαν Μαгдаληνὴν ὅτι τὸν ἐδέχθη εἰς τὴν οἰκίαν τῆς.

(Ἀκολουθεῖ).

Κων. Ἰ. Μπάρας

AMERICAN PRACTICE

ΤΑΧΥΤΗΣ ΕΝΤΕΛΕΙΑ

Ἡ Ἀμερικὴ εἶνε ὁ μόνος τόπος τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις.

Ὅλοι αἱ ἀνακαλύψεις καὶ ὅλοι αἱ πρόοδοι τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς βιομηχανίας, τὴν ἔδραν τὼν ἔχουν ἐν Ἀμερικῇ.

Ἡ μεγάλη δραστηριότης τῶν Ἀμερικανῶν κατῆντησεν μυθώδης.

Αὐτοὶ πρῶτον συνέδεσαν τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας μετὰ τῶν Σανδουϊκῶν καὶ Φιλιππίνων νήσων δι' ὑποδρυχίου καλωδίου, καὶ δι' αὐτοῦ ἀπετελέσθη ὁ περιβάλλων τὴν γῆν μας ὑποδρυχίος τηλεγράφος.

Ὁ νέος οὗτος ὑποδρυχίος τηλεγράφος ἔχει 4 σταθμούς.

Ὁ πρῶτος ἀρχεται ἀπὸ τοῦ Ἀγ. Φραγκίσκου τῆς Καλλιφορνίας καὶ τελειώνει εἰς τὴν νῆσον Χαουδεῖν, τῶν Σανδουϊκῶν νήσων, τὸ δὲ καλώδιον τοῦτο ἔχει μήκος 2, 276 μιλίων.

Ὁ δεύτερος εἶνε εἰς τὸ Μιδουάν, καὶ ἔχει μήκος 1, 254 μιλίων.

Ὁ τρίτος τελειώνει εἰς τὸ Γουάμ, ἡ δὲ ἀπόστασις εἶνε 2, 593 μιλίων καὶ ὁ τέταρτος εἶνε ἐν Μανέλλα τῶν Φιλιππίνων νήσων, ἔχων μήκος 1, 490 μιλίων.

— τὸ ὅλον 9, 413 μιλίων. —

Διὰ τοῦ νέου τοῦτου ὑποδρυχίου καλωδίου ἀποτελεῖται ζώνη περιβάλλουσα, ὡς ἐλέγθη, δλόκληρον τὴν γῆν.

Τὸ θαυμαστόν δὲ τοῦ ἔργου τοῦτου καταφαίνεται ἐκ τῆς ταχύτητος μετ' ἧς ἀπεπερατώθη ἐν διαστήματι ἑλαττον τῶν 10 μηνῶν.

Τὸ μεγαλεῖόν του καταφαίνεται προσέτι ἐκ τοῦ ὅτι, ἐνῷ ἡ κατάθεσις τῶν 9, 413 μιλ. καλωδίου ἀπῆντησεν 19, 000, 000 λίτρων σιδηρῶν καὶ σιματῶν ἐν χάλυδός, καὶ 10, 000, 000 λίτρων ἄλλων πρὸς περιχύλυσιν τοῦ καλωδίου ἀπαντα ταῦτα παροσκευάσθησαν ἐν τῇ νήσῳ μηχανουργεῖν ἱδρυθέντι πρὸ τῶν ἑτῶν ἐντὸς 10 περίπου μηνῶν!

Τὸ δάδω τοῦ Ὁκεανοῦ, ἐνθα κατετέθη ὁ νέος ὑποδρυχίος τηλεγράφος, εὐρέθη ὅτι ἦτο 3 μιλίων κατὰ μέσον ὅρον.</

Ο δὲ πρόεδρος καὶ τὰ ἄλλα ἐπίσημα πρόσωπα, ἅτινα ἦσαν παρόντα, ἐσφιγξαν θερμῶς τὴν χεῖρα τοῦ προέδρου τῆς Ἑταιρίας, διὰ τὸ ἀξιοθαύμαστον τοῦτο κατόρθωμα τῆς Ἀμερικανικῆς δραστηριότητος.

Τὸ μέγιστον τοῦτο κατὰ τὸ μήκος ὑποδρύχιον καλωδίων ἀνήκει εἰς τὴν Ἑταιρίαν, ἥτις τὸ κατεσκεύασε καὶ τὸ κατέθεσεν ἰδίαις δαπάναις πολλῶν ἑκατομμυρίων φράγκων!!

Διὰ τοῦ νέου τοῦτου κατορθώματος οἱ Ἀμερικανοὶ παρέσχον νέας ἀποδείξεις τοῦ τί δύναται νὰ πράξωσιν ἐὰν ποτὲ ἔλθωσιν εἰς ῥῆξιν μεθ' οἰκουμένης ἐκ τῶν Μεγάλων στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν Δυνάμεων τοῦ κόσμου.

ΠΟΙΚΙΛΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ποικίλη χρῆσις τοῦ χάρτου

Οὐδεὶς θὰ ἐφαντάζετο ποτε, ὅτι ἐκ τῆς μαλακῆς καὶ εὐδρόστου ταύτης ὕλης θὰ κατασκευάζοντο πράγματα ἀντέχοντα περισσότερον καὶ αὐτοῦ τοῦ σιδήρου, καὶ ὅμως τοῦτο ἐγένετο καὶ ἤδη κατασκευάζονται ἐξ αὐτοῦ χωρωνίδες εἰκόνων, καὶ πλάκες, αἵτινες τίθενται ἐπὶ τῶν θυρῶν, καὶ ἐπὶ τὰς ὁποίας κτυπᾷ τις διὰ ῥάβδου, ὅπως ἀκούσων οἱ ἐντός.

Ἐπίσης διὰ τοῦ χάρτου κατασκευάζονται κώπαι, τροχοὶ σιδηροδρομικῶν ἀμαξῶν, πίδακι, πινάκια στερεώτερα ὑαλίνων, ὑποδήματα ἀδιάβροχα, οἰκίσκοι κλ. τοὺς ὁποίους δύναται τις νὰ μεταφέρῃ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον εὐκολώτατα, ἀφοῦ διαλύσῃ αὐτοὺς εἰς τὰ ἐξ ὧν συντίθενται τεμάχια κλ.

Τὸ σπουδαιότερον ὅμως εἶνε ὅτι δὲν δύναται κανεὶς ν' ἀντιληφθῇ ἐὰν εἶνε χάρτης ἢ ξύλον ἢ μάραρον. Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν κάποιος φίλος μου (ὅστις τυγχάνει ὑπάλληλος ἀθυριμάτων, ἐνὸς τῶν μεγαλυτέρων Ἀθηναίων καταστημάτων) μοι ἔλεγεν ὅτι ἐνὸς εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ὑπηρεσίας εἶνε ἀπὸ δεκαετίας ἐν τοῖς μετὰ μεγάλης δυσκολίας ἠδηγήθη νὰ ἐννοήσῃ ὅτι χειράμαξα ἦτις ἐπωλήθη ἀντὶ 150 δραχμῶν ἦτο ἐκ χάρτου!!

Τὸ γελοιογραφικὸν φυτὸν.

Περίεργον φυτὸν τῆς νήσου Μαδαγασκάρου εἶνε τὸ γελοιογραφικὸν λεγόμενον φυτὸν, ἔκαστον φύλλον φέρει ἀνθρώπινον πρόσωπον σημαντικῶν γελοιοτάτων μορφῶν. Τὰ πρόσωπα ταῦτα προέρχονται ἐκ τῆς ἀνωμαλίας τῶν ἰνῶν καὶ τῆς ποικιλίας τοῦ χρωματισμοῦ καὶ τῆς στίξεως τῶν φύλλων.

Ὅστις ἔχει φίλον τῆς τῆς Μαδαγασκάρου δύναται νὰ προμηθευθῇ τοῦτο τοῦτο ὅποιον θὰ ζινεὶ τὴν περιέργειαν, δὲν γνωρίζομεν ὅμως ἐὰν δύναται τὸ φυτὸν τοῦτο νὰ ἀνθῇ εἰς τὸ κλίμα τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ Ποιοῦται, μιὰ φυλὴ τῶν ἐντοπίων Ἀμερικανῶν εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικὴν ἔχουν κοινωπάτας ἰδέας περὶ ἀστρονομίας.

Πιστεύουν ὅτι ὁ ἥλιος εἶναι ὁ βασιλεὺς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ σελήνη ἡ σύζυγός του καὶ τὰ ἀστρά τα παιδιὰ τῶν Τα παιδιὰ λέγονται φοβούνται καὶ ἐντρέπονται τὸν πατέρα τῶν (τὸν ἥλιον) ὥστε ἅμα ἐμφανισθῇ τρέχουν εὐθὺς καὶ κρύπτονται, τὸ ἐσπέρως ὅμως, ἀφοῦ αὐτὸς ὑπάγῃ νὰ κοιμηθῇ ἐξέρχονται πάλιν, ἄλλοτε μετὰ τὴν μητέρα τῶν καὶ ἄλλοτε μόνον τῶν!

Τὰ σχολεῖα τῶν Ἀθηνῶν

Κατὰ τὴν λήξασαν χθὲς ἐβδομάδα ἔδοσαν τὰς ἐξετάσεις τῶν εἰς τὴν Γυμνασιεὶν. Τίποτε τὸ σπουδαῖον δὲν παρουσιάσθη. Ὅλον σχε-

δὸν τῶν σχολείων οἱ μαθηταὶ ἐγυμνάζοντο μετὰ ὀσιν βαρυθυμίαν θὰ ἐγυμνάζοντο εἰς ἐξήκον-τούτης γέρον. Παραπλευρῶς μου εἰς Ἀσκλη-πιάδης ὡκτερε τὴν κατάστησιν, καὶ οἱ λόγοι του μ' ἐνθούμωσαν ὅτι μοῦ ἔλεγε τὸν παρελθόντα Αὔγουστον ὁ Ἀγγλὸς καθηγητὴς κ. Ράμ-θαλλ, παρεπιδήμιον τότε ἐδῶ. Τὸ γυμναστικὸν πρόγραμμα τῶν Σχολείων μας, μοῦ ἔλεγε, δὲν εἶνε καθόλου σοβαρὸν, διότι δὲν ἐπιτρέπεται εἰς οὐδέναν νὰ περιμένη ὠφέλειαν εἰς τοὺς μα-θητὰς ἀπὸ τῆς γυμναστικῆς, ὅταν γυμνάζονται τρεῖς καὶ μόνον ὥρας καθ' ἐβδομάδα, καὶ ἀ-φοῦ προηγουμένως κουρασθῶν ἀπὸ τὰλλα μα-θήματα. Οὐτε δικαιούται κανεὶς νὰ περιμένη νάγαπήσῃ τὴν γυμναστικὴν μετὰ ἀσκη-σεις τὰς ὁποίας ἐκτελοῦν, καὶ ὅταν ὁ δρόμος, τὸ ἄλμα, τὰ δίσκον, τὰ βάρη, καὶ λοιπὰ καὶ λοιπὰ ἔχουν λησμονηθῇ τελείως δι' αὐτοὺς. Ἐ-γώ, εἶπεν ὁ κ. Ράμθαλλ, ἐὰν ἡμεῖς Ἑλλήν κα-θηγητὴς θὰ ἐξήτουν νὰ γυμνάζονται οἱ μαθη-ταὶ ἐπὶ δίωρον κάθε πρωί.

Ἐν τοσοῦτῳ ὁ παρακαθήμενος Ἀσκληπιά-δης ἔκλαψε κάμποσο καὶ τὸν κατήφορο ποῦ πῆρε τὸ Ἑλληνικὸν ἀνάστημα ἰδίως εἰς τοὺς μαθητὰς. Καὶ βέβαια πῶς νὰ πάρουν ἐπάνω τοὺς τὰ παιδιὰ ὅταν εἶνε καταδικασμένα νὰ καθήκονται ὅλην τὴν ἡμέραν πᾶνον στὰ θρανία, μέσα στὰ δωμάτια τὰ ὁποία δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μετὰ τὸν ἀέρα καὶ μετὰ τὸν ἥλιον. Διὰ τ' ἀε-ρίζονται καλῶς ὡς αἱ αἰθούσαι τῶν σχολείων εἰς τὸ Βερολίνον καὶ εἰς ἄλλους Γερμανικοὺς δή-μους εἰσῆγγαγον τελευταίως τοὺς ἡλεκτρικοὺς ἀ-νεμιστήρας. Οἱ δὲ ὑψηλότεροι ἀνθρώποι εἶνε οἱ Ἰταλικοὶ, διὰ τὸν λόγον ὅτι αὐτοὶ κινούνται περισσότερον τῶν ἄλλων εἰς τὸ ὕψος.

Σπ. Ἀνδρεϊόφωνος

Εἰς τὰ Φάληρα

Θα πηγαῖν ὦμεν μετ' ὀλίγον μετὰ τὰ νέα ἡλεκ-τρικὰ τραίνα τῆς Βελγικῆς εταιρίας. Δο-λεπτά εἰς τὸ Π. Φάληρον μ' ἐπιστροφῇ. Ἰδοὺ μερι-κοὶ ἀριθμοὶ ἀπὸ ἀπὸ ξένα τραίνα. Τὴν ἡμέραν τῶν τελευταίων γενεθλίων τοῦ Κάτσο τὰ τραί-να τοῦ Βερολίνου μετέφεραν 1,325,000 ἐπιβάτας. Τὴν ἡμέραν τῶν προτελευταίων γενεθλίων τοῦ μετέφεραν 14,000 περισσότερους. Ὁ ἀπόγειος ἡλεκτροσιδηροδρομὸς μετέφερε καὶ αὐτὸς ὀλί-γους σχετικῶς ἐπιβάτας, 176,000.

Ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ σιδηροδρομῶν, μάθε-τε, ὅτι, ἐὰν αἱ σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ τῆς Εὐρώπης τεθῶσιν ἐπὶ μιᾶς γραμμῆς, ἡ γραμμὴ αὕτη θὰ ἦν 26 φορές ὁ ἰσημερινὸς τῆς γῆς ὡς ὁ γόαφει ὁ Γκάτι, ἡ τὸ Ζουρνάλ. Κι' καθὼς ὁ Γόαφει, ὁ περίφημος πολιτικὸς τῆς ὁμοῦ ὁ Θιέρσο, ὁ περίφημος ἱστορικός τοῦ Μ. Γαλλίας καὶ συγγραφεὺς τῆς ιστορίας τοῦ Μ. Ναπολεόντος, παρωμοίασε τοὺς σιδηροδρομικοὺς μετὰ παιδιὰ ἀθύσματα. Κι' ὁ Σατυρικός τοῦ περιφρόνησε καὶ αὐτὸς, ὅπως περιφρόνη-σε τὴν ἀπομπόλη. Ὅλαι αἱ σιδηρ. γραμμαὶ ἔ-χουσι βάρος 100,000,000 τόνων χάλυβος.

Ἐὰν δηλαδὴ, λέγει ὁ Γκάτι, κτισθῇ μετὰ τὸν χάλυβα αὐτὸν πύργος μετὰ βᾶσιν τετραγωνικὴν 250 μ. μέτρον, ὁ πύργος αὐτὸς θὰ περᾷ εἰς τὸ ἕως τὴν ὑψηλότεραν κορυφὴν τῶν Ἀλπεων κατὰ 200 μέτρα.

Υπὸ ἐποπὴν πυκνότητος σιδηροδρομικῶν γραμμῶν ἡ Εὐρώπη ὑπερβαίνει κατὰ πολὺ τῆς Ἀμερικῆς. Διότι ἐν Εὐρώπῃ γραμμὴ ἐνὸς χι-λιόμετρον ἀντιστοιχεῖ πρὸς 3,000 ἐκτάρια, ἐνὸς ἐν Ἀμερικῇ ἀντιστοιχεῖ πρὸς 8,000 ἐκ-τάρια. Τοῦτέστιν, ἡ Εὐρώπη ἔχουσα ἔκτασιν 1,000,000 ἐκταρίων ἔχει σιδηροδρομικὰς γραμμὰς μήκους ἐν ὅλῳ 360,000 χιλιομέ-τρων. Ἡ δὲ Ἀμερικὴ ἔχουσα ἔκτασιν 4,000,000,000 ἐκταρίων ἔχει σιδηρ. γραμμὰς μή-κους ἐν ὅλῳ 510,000 χιλιομέτρων.

Ἡ Ἀσία ἔχει γραμμὰς μήκους ἐν ὅλῳ 96,000 χιλιομέτρων, ἡ δὲ Ἀφρική καὶ ἡ Ἀδο-τραία ὁμοῦ 60,000. Ἡ Γερμανία 58,000 χι-λιόμετρα, ἡ Ρωσσία, 56,000, ἡ Γαλλία 48,000, ἡ Ἀδρία 41,000, ἡ Ἀγγλία 37,000, ἡ Ἰταλία 17,000 καὶ τὸ Βέλγιον 5,000 χι-λιόμετρα.

Ἐὰν ἡ ἔκτασις ὅλων τῶν μερῶν τοῦ κόσμου ὡς ὅληθῃ εἰς 14,000,000,000 ἐκταρίων,

οἱ ἐξυπηρετήσαντες ποτε ὅλην αὐτὴν τὴν ἔκ-τασιν σιδηροδρομοὶ θὰ ἔχουν μήκος ὀλικῆς γραμμῆς 4,500,000 χιλιομέτρων, καὶ θὰ στοιχίσουν 1,000,000,000,000 φράγκα. Θὰ ἐξυ-πηρετοῦν τὴν συγκοινωνίαν 1,600,000,000 περὶ-που ἀνθρώπων. Ὁ Γκάτι κάμνει καὶ τὸν ἐξῆς ὑπολογισμόν. Ἐπειδὴ εἰς ἕκαστον σιδηροδρ. χι-λιόμετρον ὑπάρχουν 1,200 τραβέρσες, ὑπάρχουν ἐν ὅλῳ τραβέρσες 1,250,000,000. Ἐὰν δὲ ὅλες αὐτὲς ἀποτελέσουν συμπαγὴν πύργον μετὰ βᾶσιν 15,000 τετρ. μέτρων, ὁ πύργος αὐτὸς θὰ ἔχῃ ὕψος 10,000, θὰ ἦν δηλαδὴ ὑψηλότερος ἀπὸ τὴν ὑψηλότεραν κορυφὴν τῶν Ἱαμαλαίων κατὰ 1,200 μέτρα.

Σπ. Ἀνδρεϊόφωνος

Εὐγένεια ἀμαξηλάτου

Ἀμαξά τις ἔφθασεν εἰς ἐν σημεῖον, ἐνθα ἡ ὁδὸς ἦτο ἀνώμαλος. Ὁ ἀμαξηλάτης κατερχό-μενος τῆς ἀμαξῆς καὶ ἀποτεινόμενος πρὸς τοὺς ἐν αὐτῇ καθημένους εἶπεν : — Κύριοι, ἀπ' ἐδῶ καὶ περὰ μόνον μουλάρια δύνανται νὰ διέλθω-σι. Πρέπει νὰ κατεβῇται καὶ νὰ περιπατήσῃτε περὶ—!!

Ἀνδρ. Παππαϊωάννου ἢ Πουρνάρας
Λαμία

— Ὁ κληρὸς τις, ὅστις ἔπαυσε δυσπερίαν, ἔ-κλασε τὴν νάτυχιαν του καὶ ἐμακάριζεν ἕνα φί-λον του διὰ τὴν εὐρωστίαν του.

«Δὲν μοῦ λέγεις, τί τρώγεις καὶ φαίνεσαι τό-σον ὑγιὲς καὶ εὐρωστός; τῷ λέγει.»

«Τρώω καρπούς» εἶπεν ὁ φίλος του. «Καρ-πούς! Τί καρπούς;» «Τοὺς καρπούς τῆς ἐπι-μελείας, φίλε μου, καὶ ὥς ἐκ τοῦτου οὐδέποτε με ἐνοχλεῖ κακὴ χώνευσις!»

@ Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

κ. Θεόδ. Ἀγτ. Καλλιέργων Ν. Γιαννοῦκον συν-δρομῇ σας ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν. Τσίτ-Τσάκ. Πειραιᾶ—ἐλήφθη θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ ἐπό-μενον παρακαλοῦμεν ἀποστείλατε τὸ ἀληθές σας ὄνομα. Α. Ριζάκη—Ἀθῆναι—ἐλήφθη θὰ δημοσιευθῇ μετὰ τὴν σειράν. Σπυρ. Ζαβιτσάνον Πατρᾶς—ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν. Ἀνδριώτην τὸ ἄλλο μετὰ τὴν σειράν. Γ. Ζωγράφον Ἀθῆναι—ἀπαντῶμεν ἰδιαίτερος. Γεώργιον Ν. Μωραϊτί-νην Καρδίτσης—ἐλήφθη θὰ δημοσιευθῇ μετὰ τὴν σειράν, ἀποστείλατε σύστασιν. Π. Σταθόπου-λον Αἰγίναν—ἐλήφθη ἐστέλλαμεν. Β. Α. Σκλιαν Σπέτσας—ἐλήφθη θὰ δημοσιευθῇ μετὰ τὴν σει-ράν. Ν. Φουντούλην Αἰγίναν—ἐλήφθη Σπ. Ἀν-δρεϊόφωνον Ἀθῆναι—ἐλήφθη τὰ ἄλλα μετὰ τὴν σειράν, θὰ διασέση ἀκόμη 8 φύλλα. Κ. Χρη-στόπουλον Βόλον—εὐχαριστοῦμεν. Γ. Γεωργό-πουλον ἐλήφθη. Παν. Λάμπαν Πειραιᾶ—ἐλή-φθη. Κων. Δευκάδιον Πειραιᾶ εἰς τὸ ἐπόμενον. Ν. Τ. Σαρῶν Ὅταν εὐχαριστοῦμεν. MILTIAD H. TEHENXÉLOGLOU Σαμψούντα ἐλήφθη ἀπαντῶμεν ἰ-διαίτερος.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ &
ΕΤΟΙΜΙΑ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ
Π. ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΙΟΛΟΥ 27 - ΑΘΗΝΑΙ

«Ὅσοι ἐκ τῶν κ. κ. συνδρομητῶν μας θέλουν νὰ ἀναλάβουν ἀνταπόκρισιν δύνανται νὰ μᾶς δηλώσωσιν τὸ ὄνομά των.

Ζητοῦνται ὑπάλληλοι διὰ τὰ γρα-φεῖα μας.

(Ἐκ τοῦ γραφείου)